

ขจรศรี แส่นปัญญา 2553: ความวิตกกังวลต่อความตาย การมองโลกในแง่ดี ความ
ผาสุกทางจิตวิญญาณ และการปรับตัวต่อความตายของผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคเรื้อรัง
คลินิกผู้สูงอายุ โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชญ์วิทย์ สุรินยา, Ph.D. 175 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความวิตกกังวลต่อความตาย การมอง
โลกในแง่ดี ความผาสุกทางจิตวิญญาณ และการปรับตัวต่อความตาย ของผู้สูงอายุที่ป่วยด้วย
โรคเรื้อรัง 2) ศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวต่อความตายของผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคเรื้อรัง ที่มี
ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลต่อความตาย การ
มองโลกในแง่ดี ความผาสุกทางจิตวิญญาณ กับการปรับตัวต่อความตาย ของผู้สูงอายุที่ป่วย
ด้วยโรคเรื้อรัง 4) ศึกษาอิทธิพลของความวิตกกังวลต่อความตาย การมองโลกในแง่ดี และความ
ผาสุกทางจิตวิญญาณที่มีการปรับตัวต่อความตายของผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคเรื้อรัง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคเรื้อรัง คลินิกผู้สูงอายุ
โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี จำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ
แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่า t-test ค่า F-test ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
(Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน
(Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้สูงอายุมีการปรับตัวต่อความตายชั้นยอมรับอยู่ในระดับสูง 2)
ความวิตกกังวลต่อความตาย การมองโลกในแง่ดี และความผาสุกทางจิตวิญญาณมี
ความสัมพันธ์กับการปรับตัวต่อความตาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 3) ความวิตกกังวลต่อ
ความตายและความผาสุกทางจิตวิญญาณสามารถร่วมกันทำนายการปรับตัวต่อความตายชั้น
ยอมรับได้ร้อยละ 24

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก